

«ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει» ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ “Θεατρικής Παιδείας”

«Ανάλυση θεατρικών έργων»
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Δημήτρης Κοντοδήμος, Ηθοποιός, Σκηνοθέτης.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ 3η

ΜΟΛΙΕΡΟΣ

Γεννήθηκε στο Παρίσι το 1622. Θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους δασκάλους της κωμωδίας στη Δυτική λογοτεχνία. Κατάφερε με την συγγραφική του δεξιοτεχνία να φέρει την κωμωδία σε ίση θέση με την τραγωδία.

Ανήκε στο καλλιτεχνικό κίνημα του κλασικισμού. Ο Μολιέρος ήταν ο μεγαλύτερος γιος μεγαλέμπορου υφασμάτων, ο οποίος το 1631 έγινε βασιλικός διακοσμητής. Έτσι ο Μολιέρος προοριζόταν να γίνει θαλαμηπόλος του βασιλιά. Η επαφή του όμως με το θέατρο τον έκανε να αλλάξει γνώμη.

Στα 16 του χρόνια σπουδάζει νομική στην Ορλεάνη και όταν επιστρέφει στο Παρίσι, γίνεται δικηγόρος. Το 1642 γνωρίζει την Μαντλέν Μπεζάρ, η οποία τον μυεί στο θέατρο. Ο Μολιέρος σταματάει το επάγγελμα του δικηγόρου και μαζί με την αγαπημένη του Μπεζάρ ιδρύει θεατρικό θίασο ο οποίος άρχισε να παρουσιάζει επιτυχίες στην Δυτική και Νότια Γαλλία μετά από αρκετό καιρό.

Το 1665 ο Μολιέρος γράφει δικά του θεατρικά έργα. Ο βασιλιάς Λουδοβίκος ο 14ος καλεί τον Μολιέρο στη Βασιλική Αυλή για να του παρουσιάσει κάποια έργα του, όπως «Οι γελοίες κομπές κυρίες», «Το σχολείο των γυναικών». Έχουν μεγάλη επιτυχία.

Έτσι ο Μολιέρος αποκτά την εμπιστοσύνη του βασιλιά και γίνεται διευθυντής του βασιλικού θιάσου. Παρουσιάζει την κωμωδία «Ταρτούφος», που προκαλεί τεράστιες αντιδράσεις από τους γεροντότερους της αυλής. Η κωμωδία είχε ως βασικό πρωταγωνιστή έναν επιφανειακά θρησκόληπτο άνθρωπο ο οποίος όμως στην πραγματικότητα ήταν απατεώνας που επιδίωκε δύναμη. Ο ίδιος ο βασιλιάς αναγκάστηκε να απαγορεύσει την παρουσίαση αυτού του έργου. Ο Μολιέρος προσπάθησε να ξανανεβάσει το έργο με το όνομα «Ο απατεώνας» ακόμα και ο Αρχιεπίσκοπος του Παρισιού τον απείλησε με αφορισμό. Τελικά στις 5 Φεβρουαρίου 1669 καταφέρνει να ανεβάσει την θεατρική κωμωδία «Ταρτούφος».

Με το θέμα της ανθρωπίνης υποκρισίας είχε ασχοληθεί και το 1664 με την κωμωδία του «Δον Ζουάν» με θέμα έναν αριστοκράτη απατεώνα γυναικών που στο τέλος καταλήγει στην κόλαση. Τον Ιούνιο του 1666 ανεβάζει τον «Μισάνθρωπο», σατιρίζοντας την κολακεία και την υποκρισία στην βασιλική αυλή αλλά και στους ευγενείς του Παρισιού. Το ψεύδος, οι ίντριγκες και η κολακεία ήταν τα πρωτεύοντα στοιχεία και η δομή της βασιλικής αυλής.

Ο θάνατος του Μολιέρου 17 Φεβρουαρίου 1673 θεωρείται θρύλος. Ο Μολιέρος δεν πέθανε όπως πιστεύετε πάνω στη σκηνή παίζοντας στο «Κατά Φαντασίαν Ασθενή». Η αλήθεια είναι ότι κατέρρευσε στη σκηνή βήχοντας και αιμορραγώντας και παρά τις πιέσεις του βασιλικά Λουδοβίκου για ξεκούραση, εκείνος συνέχισε να παίζει μέχρι το τέλος του έργου και πέθανε λίγες ώρες αργότερα στο σπίτι του.

Ενταφιάστηκε χωρίς χριστιανική κηδεία λόγω της ιδιότητας του ως ηθοποιός με έκκληση της συζύγου του και απόφαση του βασιλιά έγινε μια απλή τελετή αργά την νύχτα και τοποθετήθηκε σε μέρος του νεκροταφείου όπου προορίζονταν για αβάπτιστα βρέφη. Σε εκείνη την μυστική τελετή παραβρέθηκαν πάνω από οκτακόσια άτομα. Το 1817 τα οστά του μεταφέρθηκαν στο νεκροταφείο Λεπέρ.

Λόγω του ότι την ημέρα του θανάτου του φορούσε πράσινα ρούχα, υπάρχει προκατάληψη πως το πράσινο χρώμα φέρνει κακοτυχία στους ηθοποιούς.

Αξιοσημείωτα έργα του: «Ο Ασυλόγιστος», «Το σχολείο των συζύγων», «Το σχολείο των γυναικών», «Ταρτούφος», «Γάμος με το στανιό», «Δον Ζουάν», «Ο μισάνθρωπος», «Αμφιτρίωνας ο φιλάργυρος», «Οι ψευτοδιανοούμενες», «Ο αρχοντοχωριάτης», & ένα από τα διαχρονικά του έργα που παίζεται πολύ συχνά «Ο κατά φαντασίαν ασθενής».